

## TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη



ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΜΠΑΜΠΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

## Ανιστόρητη απομόνωση

Η σύγχυση στο μυαλό των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ είναι το κύριο χαρακτηριστικό της δημόσιας σκηνής τις τελευταίες αυτές εβδομάδες. Αν πάλι δεν είναι πως τα έχουν μπερδεμένα, αλλά για ψυχρό υπολογισμό, σαν αυτούς που κάνουν οι πολιτικοί όταν αγωνιούν για την επανεκλογή τους, τότε η ενέργεια του κ. Κοντονή, επειδή ακριβώς οφείλει να εκπροσωπεί τη χώρα και όχι τον κομματικό του προσανατολισμό, είναι καταδικαστέα και χωρίς περιστροφές.

Τέτοια ντροπή, να γίνει η Ελλάδα η μόνη χώρα που δεν εκπροσωπείται σε μια ευρωπαϊκή συνάντηση (χωρίς άλλη υποχρέωση) που διοργανώνει η εκ περιτροπής προεδρία της Ευρώπης, δεν την περίμενα. Την εκλαμ-

βάνω πλέον ως σημάδι μιας πορείας απομόνωσης της χώρας από το ευρωπαϊκό σώμα. Εναν κίνδυνο ακόμη που δείχνει ότι οι άνθρωποι που κυβερνούν είναι έτοιμοι να μας διαχωρίσουν από την αυτονόητη κοιτίδα πολιτισμού, η οποία συνδέεται με την ιδρυτική πράξη του κράτους.

Ενα από τα κεντρικά ζητήματα που συχνά μας οδηγεί σε λανθασμένες αποφάσεις είναι αυτή ακριβώς η απόσταση που πήραμε από την πρώτη στιγμή της ένταξής μας προς όσα συμβαίνουν στην Ευρώπη. Η κατάρρευση των ανελεύθερων ανατολικών καθεστώτων έθεσε αντιμέτωπους τους Ευρωπαίους με τη φρικτή πραγματικότητα που έζησαν οι λαοί υπό τα σοβιετικά, μοσκοκομματικά και αντιδημοκρατικά κα-

θεστώτα. Η Ιστορία απεκάλυψε ακόμη ένα από τα πολλά σκοτεινά πρόσωπα που προτιμούμε να ξεχνάμε.

Με την πάροδο του χρόνου η Ευρώπη κατόρθωσε ότι η καταδίκη των εγκλημάτων κατά του ανθρώπου δεν μπορεί να έχει την παραμικρή υπόθεση. Οσοι μέχρι τότε ψέλλιζαν μήπως έπρεπε να αναγνωριστεί στον Στάλιν το ελαφρυντικό της μεγαλειώδους συμμετοχής των λαών της Σοβιετικής Ένωσης στην ήττα του ναζιστικού καθεστώτος κατόρθωσαν πως δεν έπρεπε να ξεφτιλιστούν μπερδεύοντας αυτό με τα αποτρόπαια εγκλήματα του σταλινικού καθεστώτος. Εξάλλου, η υπεράσπιση Κοντονή, αλλά και της παρατρεχάμενης Γιαννακάκη, των εγκλημάτων του σταλινισμού

συγκρούεται με την εμπειρία και τη θέληση των Ρώσων, των Ουκρανών, των Πολωνών, των Ρουμάνων και πάρα πολλών άλλων λαών, αλλά βεβαίως και των λαών της Βαλτικής, που πήραν την πρωτοβουλία της συνάντησης την οποία κατήγγειλαν ο υπουργός και η κυβέρνηση Τσίπρα. Ο κ. Κοντονής και άλλοι σαν κι αυτόν προσβάλλουν την πνευματική παράδοση του Κύρκου, την ευθυενή αποτίμηση του Μπανιά και βεβαίως τους σκληρούς αγώνες των πραγματικών αριστερών για να διαχωρίζεται το δικό τους πολιτικό όνειρο από τα εγκλήματα του σταλινισμού. Θα έκανε καλά να μην πιάνει το όνομα του λαού στο στόμα του στις ανακοινώσεις του.

ΑΥΓΗ Καρτερός Θανάσης

## Αντικομμουνισμός και ξερό ψωμί

Βασικά, αν δεν υπήρχε η Σοβιετική Ένωση και ο Στάλιν, μπορεί και να μιλούσαμε γερμανικά στο Αιγάλεω. Και να μας κυβερνούσε -ανατριχιαστικό ε;- ο Μιχαηλολιάκος, με αντιπρόεδρο τον Κασιδιάρη και υπερυπουργό τον Παναγιώταρο. Να γαμούν και να δέρνουν οι Siemens. Αλλά αυτό για την τρέχουσα σταλινολογία δεν έχει σημασία. Σημασία έχει η τεράστια, παγκόσμια, και με πολύ καθαρούς στόχους, καμπάνια να ταυτιστεί ο Χίτλερ τους με τον Στάλιν. Η ναζιστική Γερμανία με τη σοσιαλιστική ΕΣΣΔ. Κι έτσι να ξεπλυθεί ο λα εσθονικά ο ναζισμός και να κολυμπάει στα λύματα του αναθέματος ο κομμουνισμός.

Έχουν και τις τακτικές επιδιώξεις τους θα πεις. Σωστό. Να τρομάξουν όσους εμπιστεύτηκαν και εμπιστεύονται τον ΣΥΡΙΖΑ. Να αναβαθμίσουν τον Τσίπρα, από Μαδούρο και Τσάβες, σε θιασώτη της δικτατορίας του προλεταριάτου. Αυτά όμως είναι τα μπαγιάτικα ξεροκόμματα του Άδωνι. Το φρέσκο ψωμί είναι αλλού. Και ξέρουμε πού, γιατί ο αντικομμουνισμός δεν γεννήθηκε χτες. Διαχρονικός είναι. Τον δοκιμάσαμε στις πλάτες μας χρόνια και χρόνια. Με ξύλο, αίμα, ζωές, συνειδήσεις τον πλήρωσαν οι λαοί - και ο δικός μας. Ωμός ή ψημένος, με πανεπιστημιακή τήβεννο ή χρυσαυγίτικο ματσούκι, πάντα ο ίδιος παραμένει. Τι θέλουν; Να ξεριζώσουν κάθε

ιδέα επανάστασης, ρήξης, αλλαγής από τις συνειδήσεις των ανθρώπων. Να τετραγωνίσουν όλα τα μυαλά στο ίδιο καλούπι: Δεν υπάρχει άλλος δρόμος από τη σημερινή παγκοσμιοποιημένη αθλιότητα! Να κηρύξουν την ταξική πάλη εκτός νόμου και εκτός λογικής. Να διαιωνίσουν ως μονόδρομο το καθεστώς της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο και δισεκατομμυρίων πληβείων από ιμπεριαλιστές επικυρίαρχους. Να καταφέρουν δηλαδή με την προπαγάνδα, το χρήμα, την επιβολή, τα Μνημόνια ό,τι δεν κατάφερε ο Χίτλερ τους με τον πόλεμο και τα ανήκουστα εγκλήματα.

Αν το καλοσκεφτείτε, παραλλαγές του χιτλερικού μοτίβου είναι οι σκοποί τους. Να επικρατήσουν, να ελέγξουν, να εκμεταλλευτούν, να εξοντώσουν. Δεν κήρυξαν παγκόσμιο πόλεμο, βέβαια. Ακόμα. Πόσους όμως πολέμους έχουν διαπράξει, πόσους λαούς έχουν ρημάξει, πόσο πόνο έχουν προκαλέσει, πόσες χώρες βύθισαν στο χάος οι ορκοσμένοι πολέμιοι του κομμουνισμού; Πόσο ρατσισμό, πόσο φονικό, πόσες διώξεις μειονοτήτων, πόσα αντικομμουνιστικά απαρτχάιντ, πόσο κυνήγι μαγισσών θα πρέπει ακόμα να ζήσουμε για να καταλάβουμε ότι δεν τους φοβίζει ο νεκρός Στάλιν, αλλά οι ζωντανές ιδέες της κοινωνικής δικαιοσύνης και του κομμουνισμού;

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΤΑΣΟΣ ΠΑΠΠΑΣ

## Ακραία πολιτικά φαινόμενα

Στο ΠΑΣΟΚ ακόμη προσπαθούν να εντοπίσουν τις αιτίες που οδήγησαν το κόμμα τους από πρωταγωνιστή στην πολιτική ζωή του τόπου σε ρόλο κομπάρσου μέσα σε τρία χρόνια. Κάτι φταίει γι' αυτή τη μεγάλη ανατροπή.

Μία εκδοχή κατέθεσε η Φώφη Γεννηματά στη συνέντευξή της στη «Realnews» (20-8-2017): «Η “διαστολή” του ΣΥΡΙΖΑ την περίοδο 2012-2015 ήταν ένα ακραίο πολιτικό φαινόμενο το οποίο στηρίχτηκε στο λαθρεμπόριο της απάτης, με δόσεις αυταπάτης».

- Επισήμανση πρώτη: Πράγματι, η εκτίναξη του ΣΥΡΙΖΑ από το 4% στο 36% ήταν ένα ακραίο πολιτικό φαινόμενο.

Μέσα σε λίγα χρόνια ένα λιλιπούτειο κόμμα (στην πραγματικότητα επρόκειτο για συνομοσπονδία φραξιών) καταγγελίας και διαμαρτυρίας εκτοξεύτηκε από την ερασιτεχνική κατηγορία στην επαγγελματική και πήρε το πρωτάθλημα (για να μιλήσω με ποδοσφαιρικούς όρους).

Εκανε μεταγραφές υψηλού επιπέδου; Οχι. Με το ίδιο πολιτικό προσωπικό πορεύτηκε. Απλώς οι αντίπαλοί του έκαναν μοιραία λάθη, η ηγεσία του εκμεταλλεύτηκε τη συγκυρία, μίλησε πρώτη φορά για την προοπτική διακυβέρνησης (μέχρι τότε η ριζοσπαστική Αριστερά βουλευόταν με τον ακτιβισμό και τις αναλύσεις επί παντός επιστητού) και βρέθηκε εκεί που βρέθηκε, ανέλπιστα για τα περισσότερα στελέχη του.

Μερικά μάλιστα, κυρίως αυτά που είχαν σημείο αναφοράς τις παραδοσιακές αντιλήψεις της ιστορικής Αριστεράς για το θέμα της διακυβέρνησης σε συνθήκες κρίσης, ήταν πολύ επιφυλακτικά: «Μήπως βιαζόμαστε; Μήπως πρέπει να αφήσουμε τους άλλους να τελειώσουν τη βρόμικη δουλειά;».

Εγινε ο χώρος φιλοξενίας των θυμωμένων οπαδών της σοσιαλδημοκρατίας, η ηγεσία της οποίας ούτε που κατάλαβε τι είχε διαπράξει και απέδωσε τη συντριβή στην ακατάσχετη δημαγωγία και στον επιθετικό λαϊκισμό του Τσίπρα.

- Επισήμανση δεύτερη: Το ακραίο αυτό πολιτικό φαινόμενο δεν συνέβη για πρώτη φορά στην Ελλάδα.

Ακραίο πολιτικό φαινόμενο ήταν και το ΠΑΣΟΚ: από το 13% του 1974, στο 24% του 1977 και στο 48% του 1981. Μέσα σε επτά χρόνια το κόμμα-νάνος έγινε γίγαντας. Δεν νομίζω να υπάρχει κάτι ανάλογο στην Ευρώπη.

- Επισήμανση τρίτη: «Λαθρεμπόριο απάτης με δόσεις αυταπάτης», λέει η κ. Γεννηματά. Στο ΠΑΣΟΚ δεν δικαιούνται να κατηγορούν άλλους για λαθρεμπόριο και αυταπάτες. Ας ρίξουν μια ματιά στην ιδρυτική πράξη, στα γενέθλια κείμενα, στις διακηρύξεις, στις υποσχέσεις που έδωσαν, στις προσδοκίες που καλλιέργησαν, στα συμβόλαια που υπέγραψαν με τον ελληνικό λαό τη δεκαετία του '70 και μέχρι τον εκλογικό θρίαμβο του 1981 κι ας κάνουν τη σύγκριση με τα πεπραγμένα των κυβερνήσεών τους.

Και του ΠΑΣΟΚ οι αυταπάτες, όπως και του ΣΥΡΙΖΑ άλλωστε, ήταν τεράστιες. Ήταν όμως αυταπάτες (συγγνωστό λάθος) ή έχουμε να κάνουμε και στις δύο περιπτώσεις με συνειδητή εξαπάτηση;

- Το ερώτημα τώρα είναι αν ο ΣΥΡΙΖΑ θα ακολουθήσει την πορεία του ΠΑΣΟΚ και θα έχει την τύχη του. Ας περιμένουμε. Η Ιστορία πάντως, παρά τα όσα περί του αντιθέτου λέγονται, μπορεί να επαναληφθεί.